

ROMÂNIA

TRIBUNALUL CONSTANȚA  
SECȚIA A II-A CIVILĂ

Dosar nr. XXXXX

**ÎNCHEIERE**

Ședința publică de la XXXXXX

Completul compus din:

PREȘEDINTE XXXXXX

Judecător XXXXXX

Grefier XXXXX

S-a luat în examinare apelul declarat de apelanta XXXXXX, cu sediul în XXXXX, în contradictoriu cu intimații XXXXXX și XXXXXX, cu domiciliul procesual ales în XXXXX, împotriva sentinței civile nr. XXXXX pronunțată de Judecătoria Constanța.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă pentru apelantă avocat XXXXXX, conform împuternicirii avocațiale de substituie pe care o depune la dosar, pentru intimați avocat XXXXXX, în baza împuternicirilor avocațiale aflate la dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul oral asupra cauzei de către grefier care învederează că la dosar au fost depuse de către intimați, prin compartimentul arhivă, note scrise, după care:

Apelantei arată că nu i-au fost comunicate notele scrise, însă, a luat cunoștință de conținutul acestora de la dosar.

La interpelarea instanței, apărătorul intimaților arată că a invocat faptul că situația financiară a intimaților nu mai permite continuarea creditului, precum și creșterea cursului valutar.

Instanța pune în discuția părților sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile în condițiile art.520 Cod procedură civilă cu următoarea problemă: dacă prin sintagma contract în derulare la data intrării în vigoare a Legii 77/2016 include și categoria contractelor de credit a căror scadență a fost declarată anticipat:

Părțile prin reprezentanți convenționali învederează că sunt de acord cu sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu această problemă de drept și implicit cu suspendarea soluționării apelului.

Instanța rămâne în pronunțare asupra cererii.

**TRIBUNALUL:**

Pentru a da posibilitate părților să depună concluzii scrise,

**DISPUNE**

Amână pronunțarea la data de XXXXX.

Pronunțată în ședința publică de la XXXXX.

**Președinte,**  
XXXXXX

**Judecător,**  
XXXXXX

**Grefier,**  
XXXXXX

ROMÂNIA

TRIBUNALUL CONSTANȚA  
SECȚIA A II-A CIVILĂ

Dosar nr. XXXXXX

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la XXXXX

Completul compus din:

PREȘEDINTE XXXXX

Judecător XXXXX

Grefier XXXXX

S-a luat în examinare apelul declarat de apelanta XXXXXX, cu sediul în XXXXXX, în contradictoriu cu intimații XXXXXX și XXXXXX, cu domiciliul procesual ales în XXXXXX, împotriva sentinței civile nr. XXXXXX pronunțată de Judecătoria Constanța.

Dezbaterile asupra cererii au avut loc în ședința publică din data de XXXXX și au fost consemnate în încheierea de ședință din acea dată, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, când pentru a da posibilitate părților să formuleze concluzii scrise a amânat pronunțarea la data de XXXXXX, dată la care s-au dispus următoarele:

TRIBUNALUL:

Asupra prezentei cauze constată următoarele:

Prin sentința civilă nr. XXXXXX, Judecătoria Constanța a respins contestația formulată de contestatorul XXXXXX în contradictoriu cu intimații XXXXXX și XXXXX ca neîntemeiată, contestație întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 77/2016.

Procedând la verificarea condițiilor de admisibilitate ale cererii de dare în plată, prin raportare la materialul probator administrat, prima instanță a apreciat ca neîntemeiată contestația pentru următoarele argumente:

Sub aspectul calității intimaților de consumatori, în acord cu prevederile art.1 alin.2) din Legea nr.77/2016, instanța reține că potrivit art.2 pct.2 din OG 21/1992, prin consumator se înțelege „orice persoană fizică sau grup de persoane fizice constituite în asociații, care acționează în scopuri din afara activității sale comerciale, industriale sau de producție, artisanale ori liberale”.

În speță, intimații au încheiat contractul de credit în nume propriu, fără a rezulta din cuprinsul convenției de creditare sau din alte înscrisuri anexe acestuia că intimații ar desfășura o activitate comercială, în desfășurarea căreia să fi contractat împrumutul.

De asemenea, verificând disp.art.1 alin.4) din Legea 77/2016 și probele administrare, instanța reține că nu s-a făcut dovada că împrumutul ar fi fost acordat în cadrul programului „Prima casă”, din lecturarea condițiilor generale și particulare ale contractului rezultând că împrumutul a fost acordat pentru nevoi personale nenominalizate și refinanțare.

Referitor la condițiile reglementate de art.4 din lege, instanța reține, pentru argumentele deja expuse, că prima cerință este întrunită, contestația și intimații făcând parte din categoriile de subiecți adresante, respectiv creditor și consumator.

În ce privește cuantumul sumei împrumutate, aceasta se situează sub plafonul limită de XXXXXX euro, valoarea împrumutului fiind de XXXXX euro, modificată prin actele adiționale încheiate ulterior la XXXXX euro, respectiv XXXX euro.

Instanța constată că și cerința de la lit.c) a articolului 4 din lege este îndeplinită, în sensul că împrumutul a fost garantat cu un imobil având destinația de locuință. Acest aspect reiese din cuprinsul extrasului de carte funciară privind imobilul ipotecat, destinația imobilului

fiind recunoscută chiar prin contractele de ipotecă încheiate, respectiv teren în suprafață de XXX mp, XXX – locuință și XXX – anexă bucătărie de vară.

În ce privește cerința prevăzută de art.4 lit.d), referitoare la lipsa unei condamnări pentru infracțiuni în legătură cu creditul, instanța apreciază că sarcina probei existenței unei astfel de condamnări revenea, potrivit art.249 C.Proc.Civ., contestatoarei, în condițiile în care aceasta pune la îndoială faptul afirmat de intimăți.

Astfel, se impune subliniat că Legea nr.77/2016 nu prevede obligația atașării cazierului judiciar al consumatorilor, înscris care deși ar fi util atașării la notificare, totuși putea fi solicitat chiar de contestatoare în probațiune, în condițiile în care existau suspiciuni serioase cu privire la comiterea unei infracțiuni, cu atât mai mult cu cât infracțiunea trebuie să fi fost săvârșită în legătură cu creditul – prin urmare, societatea bancară ce a acordat împrumutul cu siguranță ar fi avut cunoștință despre cercetarea unei astfel de fapte.

În cazul de față, instanța apreciază că apărările contestatoarei în privința neîndeplinirii acestei condiții este pur formală, nefiind făcută dovada existenței unei condamnări definitive a intimăților pentru o infracțiune în legătură cu creditul.

În cele din urmă, în ce privește apărările contestatoarei întemeiate pe disp.art.11 din Legea 77/2016, legate de faptul că intimății trebuie să dovedească existența unei dificultăți financiare extreme, instanța apreciază pe de o parte că o astfel de condiție nu este impusă de lege, iar pe de altă parte că disp.art.11 instituie o veritabilă prezumție a riscului contractului, pe care îl suportă consumatorul, din perspectiva devalorizării imobilelor sau chiar al riscului valutar.

Instanța reține, de altfel, că dovedirea problemelor financiare ale consumatorilor ar fi nu doar dificilă din punctul de vedere al probelor susceptibile de administrare, dar ar putea genera și reale probleme de apreciere în sarcina instanțelor, care nu ar putea fi decât una subiectivă.

Cu privire la încălcarea prevederilor normelor de drept ale Uniunii Europene, din perspectiva disp.art.17 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene și art.1 din Protocolul Adicional CEDO, instanța apreciază că în speță nu suntem în prezența unei încălcări sau, potrivit susținerilor contestatoarei, a unei privări de un drept, cât timp în schimbul dreptului său de creanță dobândește dreptul de proprietate asupra imobilului cu care s-a garantat respectiva creanță sau care a fost achiziționat cu suma de bani împrumutată, bun a cărui valoare ar trebui să reflecte valoarea respectivei creanțe.

Nici din perspectiva principiului aplicării legii în timp instanța nu apreciază a fi încălcate prevederile comunitare.

Astfel, instanța reține că unul dintre principiile de bază ale dreptului civil, ce constituie totodată garanția securității raporturilor juridice și a predictibilității efectelor juridice pe care un act juridic le poate produce, este cel al neretroactivității legii, consacrat de art.15 alin.2) din Constituție, potrivit cu care „Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile”.

În același sens, se impune menționat și art.43 alin.1) din Directiva nr.2014/17/UE din 4 februarie 2014 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, directivă a cărei transpunere a urmărit-o Legea nr.77/2016, conform expunerii de motive a acestui act normativ, potrivit cu care „Prezenta directivă nu se aplică contractelor de credit existente înainte de 21 martie 2016”, în condițiile în care data de 21.03.2016 este termenul limită acordat statelor membre pentru implementarea, la nivel național, a dispozițiilor directivei.

Cu toate acestea, se impune analizat dacă, din perspectiva obiectului de reglementare al Legii 77/2016, aceasta retroactivează sau nu.

Altfel spus, prezintă importanță a stabili dacă legea dispune pentru trecut sau oferă o dezlegare juridică unor efecte produse ulterior intrării sale în vigoare, efecte ce sunt rezultatul unor situații juridice născute anterior, situație avută în vedere și de disp.art.6 alin.6) din Noul Cod Civil.

În acest sens, instanța constată că darea în plată, ca modalitate de stingere a obligațiilor, reprezenta o posibilitate legală în ambele reglementări ale Codului Civil, atât cea de la 1864, cât și cea din 2009, astfel că, strict din acest punct de vedere, Legea 77/2016 nu cuprinde norme care să reglementeze situații juridice noi ci oferă dezlegare juridică pentru efete ale unor raporturi juridice stabilite, într-adevăr, înainte de intrarea sa în vigoare, dar care s-au produs ulterior acestui moment.

Având în vedere considerentele expuse, instanța a dispus respingerea contestației ca neîntemeiată.

Împotriva acestei soluții a declarat apel contestatoarea XXXXX și a solicitat în principal anularea sentinței civile cu consecința trimiterii cauzei spre rejudecare, iar în subsidiar, modificarea în tot a sentinței civile în sensul admiterii contestației și constatarea neîndeplinirii condițiilor de admisibilitate a notificării formulate de debitori.

În ședința de judecată din data de XXXXXX, din oficiu a fost pusă în discuție sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile în condițiile art. 520 Cod procedură civilă cu următoarea problematică: dacă prin sintagma contracte de credit aflate în derulare la momentul intrării sale în vigoare reglementată de art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată se include și categoria contractelor de credit a căror scadență a fost declarată anticipat.

S-a avut în vedere împrejurarea de a se determina ce se înțelege prin contracte aflate în derulare la data intrării în vigoare a legii, mai exact în legătură cu acele contracte de credit la care, înainte de intrarea în vigoare a legii, a operat încetarea pentru neexecutarea culpabilă din partea împrumutatului, fiind declarată scadența anticipată.

În opinia instanței de apel, prin contracte aflate în derulare la data intrării în vigoare a legii se înțelege doar contractele încheiate înainte de această dată și care nu au încetat prin oricare dintre modurile de încetare sau desființare prevăzute de lege, inclusiv rezilierea. În cazul în care contractul a încetat anterior datei intrării în vigoare a legii, suntem, de asemenea, în prezența unei facta praeterita, astfel încât Legea nr. 77/2016 ca lege nouă nu este aplicabilă.

Având în vedere că rezilierea contractului este, în practică, urmată de executarea silită, cum este cazul în speță, s-ar putea pune întrebarea dacă o asemenea soluție nu ar intra în contradicție cu cea consacrată de art. 8 alin. 5 din care rezultă că dreptul de a cere instanței să constate stingerea datoriilor poate fi exercitat și în etapa executării silite, indiferent de stadiul sau forma executării silite. Și sub acest aspect trebuie făcută o distincție întrucât potrivit art. 1549 Cod civil coroborat cu art. 1516 Cod civil, dacă nu se cere executarea silită a obligațiilor contractuale, creditorul are dreptul la rezilierea contractului precum și la daune interese. Astfel nu se confundă executarea silită a obligațiilor restante atunci când creditorul optează pentru această soluție care presupune menținerea contractului în vigoare pentru prestațiile ulterioare care nu sunt scadente cu executarea silită a prestațiilor pe care debitorul le datorează atunci când a intervenit sancțiunea rezilierii, or în prima situație contractul rămâne în ființă, în timp ce în cea de-a doua situație contractul nu mai este în ființă.

Exprimându-și poziția procesuală, apelanta XXXXX a solicitat respingerea sesizării ca neîntemeiată.

Astfel a apreciat că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate ale sesizării cât timp problema de drept nu are caracter general și nici nu are caracter de noutate deoarece nu a generat interpretări diferite.

La polul opus, intimații XXXXX și XXXXXX au opinat că expresia în derulare a fost folosită de legiuitor pentru a acoperi și cazul prevăzut de art. 8 alin. 5 din legea în materie respectiv faza executării silite înainte de intrarea sa în vigoare deoarece executarea unei obligații a debitorului poate avea loc, în principiu, în două moduri, de bună voie sau prin executare silită

Asupra sesizării din oficiu a ICCJ în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, instanța reține că potrivit art. 519 Noul Cod de procedură civilă, „dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând

că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

Din norma legală enunțată rezultă că pentru declanșarea procedurii de sesizare în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, trebuie să fie întrunite în mod cumulativ mai multe condiții, după cum urmează:

- existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în ultimă instanță;

- cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului învestit să soluționeze cauza; - soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere;

- chestiunea de drept a cărei lămurire se cere să fie nouă;

- chestiunea de drept nu a făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare. Primele patru condiții de admisibilitate sunt îndeplinite, întrucât litigiul în legătură cu care s-a formulat sesizarea este în curs de judecată, tribunalul învestit cu soluționarea apelului urmează să soluționeze cauza în ultimă instanță, prin pronunțarea unei hotărâri judecătorești care, potrivit art. 650 alin. (3) NCPC, este definitivă; cauza care face obiectul judecății se află în competența legală a unui complet de judecată al tribunalului învestit să o soluționeze, iar soluția ce se va pronunța pe fondul cauzei depinde în mod direct de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere, în sensul că soluționarea apelului și, implicit a contestației privind îndeplinirea condițiilor de admisibilitate în ceea ce privește notificarea din data de XXXXX formulată conform art. 5 alin. 1 din Legea nr. 77/2016, este indisolubil legată de interpretarea noțiunii de „contracte aflate în derulare la data intrării în vigoare a legii în ceea ce privește contractele a căror scadență a fost declarată anticipat.

În ceea ce privește condiția ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra respectivei chestiuni de drept, se constată că în cauză este aparent îndeplinită, întrucât problematica nu a fost analizată în doctrină și decurge dintr-un act normativ intrat în vigoare relativ recent, prin raportare la momentul sesizării. De asemenea, problema de drept poate fi considerată nouă și din perspectiva faptului că nu a mai fost dedusă judecății anterior, cât timp ICCJ nu a statuat asupra chestiunii de drept respective, fie printr-o decizie de speță, fie printr-o decizie în interesul legii..

Prin urmare, instanța apreciază că sunt îndeplinite toate condițiile impuse de art. 519 Noul Cod de procedură civilă pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea soluționării în principiu asupra chestiunii de drept referitoare la următoarea problematică de drept: dacă prin sintagma contracte de credit aflate în derulare la momentul intrării sale în vigoare reglementată de art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată se include și categoria contractelor de credit a căror scadență a fost declarată anticipat.

În raport de dispozițiile art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă, cauza va fi suspendată până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

### **PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII DISPUNE**

În temeiul art. 520 Cod procedură civilă sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile cu următoarea problematică de drept:

-dacă prin sintagma „contracte de credit aflate în derulare la momentul intrării sale în vigoare” reglementată de art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată se include și categoria contractelor de credit a căror scadență a fost declarată anticipat.

În condițiile art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă dispune suspendarea soluționării  
apelului până la pronunțarea hotărârii prealabile.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică, azi XXXXX.

**Președinte,**  
XXXXXX

**Judecător,**  
XXXXXX

Conform disp.art. 426 al.4 din NCPC,  
pentru judecător XXXXXX ,  
aflată în concediu de odihnă,  
președintele completului, XXXXX

**Grefier,**  
XXXXXX

Tehnred.jud.XX.25.07.  
D.I.25.07.  
3 Com 25.07.